

Caracterizarea personajului Maria din opera Creanga de aur scrisa de Mihail Sadoveanu-a doua parte

Portretul fizic care urmeaza este conturat de prozator in acest spirit hieratic: "Intorcand ochii cu un oftat, se vazu pe sine insasi aievea: o copila de saispzezece ani sta in cadrul usii, zambind. Zambea propriei sale fiinti, mai mult decat batranei Teosva. Catra strain clipi cu sfiala, inclinandu-si o clipa fruntea lucie. Avea par negru si greu, ochi mari, adumbriti de gene lungi. Rotunzimea obrazului era delicata si a soldurilor plina".

Intr-o combinatie expresiva, specifica portretului sadovenian (vezi si Vitoria Lipan), Maria e un personaj construit dupa tiparele clasicismului antic, dar si ale basmului popular romanesc. Daca in ipostaza initiala, feciorelnica, descinde aievea din lumea basmului, ca o Ileana Cosanzeana, dupa casatoria cu mostenitorul tronului, destinul ei tragic ii confera grandoarea si sublimul unei Antigone medievale.

Ca si Kesarion, de care se indragosteste la prima vedere, Maria este aleasa pentru un destin exceptional, chiar daca acesta presupune sacrificiul de sine. Armonia fapturii divine este perceputa ca atare la prima-i aparitie in Bizant, cand se distinge printre celelalte nouasprezece pretendente care au fost adunate dupa proba condurului intr-un veritabil concurs de frumuseti: "Era prin urmare un dar al cerului. Era o armonie mladioasa.

Erau ochi plini de adancimea placerilor. Constantin cunoscuse si el ca aceasta trebuie sa fie aleasa si o dori numaidecat, ca pe o jucarie". Daca pentru viitorul imparat precumpanitoare este frumusetea fizica, pentru ceilalti curteni precumpanesc sfintenia si bunatatea fecioarei.

Curand, Maria resimte casatoria cu indiferentul Constantin cel tanar ca o instrainare de sine. In ziua nuntii, ea traieste intens presentimentul jertfirii: Jntre acele marmuri lucii, intre acele aururi reci, se simtea straina si departata de sine insasi, ca o jertfa din vechi si intristate povesti. Nu-si putea inchipui nicio clipa ca din acel invalis de balaur fantastic ar putea sa iasa in patul nuptial un tanar cu glas bland si cu ochi de dragoste". In acelasi fel, ea presimte ca "glasul" iubirii care tacea se afla in strainul cunoscut la Amnia.